

BAS – Belgisch Arbitragehof voor de Sport

met zetel aan Boechoutlaan 9, te 1200 Brussel

Eindbeslissing

in de zaak van

C.V.B.A. Kortrijk Voetbalt

tegen/ Koninklijke Belgische Voetbalbond en met als tussenkomende partij N.V. Club Brugge

genomen op 21 november 2014

door het Arbitragecollege

waarin de arbiters zijn: Marc Boes, Johan Erauw (Voorzitter), Jeroen Pinoy

1. De partijen zijn:

Eiseres:

CVBA Kortrijk Voetbalt, met zetel gevestigd te 8500 Kortrijk, Meensesteenweg 84 bus A, (KBO-nummer 0475.349.587 en met stamnummer 19 bij de KBVB), rechtsgeldig vertegenwoordigd door mijnheer Patrick Turcq,
met als raadspersoon: advocaat Patrick Verhamme, met zijn kantoor te 8870 Izegem, Kasteelstraat 24.
Hierna genoemd: “Eiseres” of “KV Kortrijk”

Eerste Verweerder:

Koninklijke Belgisch Voetbalbond (KBVB), met maatschappelijke zetel gevestigd te Houba de Strooperlaan 145, 1020 Brussel en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160,
met als raadspersonen Meester Egbert Lachaert en Meester Lien Verhulst, advocaten, met hun kantoor te 9051 Gent, Drie Koningenstraat 3;

Hierna genoemd “KBVB” of “Eerste Verweerder”;

Mede inzake als tussenkomende partij:

NV Club Brugge, met maatschappelijke zetel gevestigd te Olympialaan 72, 8200 Brugge (KBO- nummer 0460.444.251 en met stamnummer 3 bij de KBVB);
Met als raadspersonen Meester Johnny Maeschalck en Meester Kristof De Saedeleer, advocaten, met hun kantoor te 1700 Dilbeek, Eikelenberg 20;

Hierna genoemd “Club Brugge”.

2. De aanstelling van de arbiters en de samenstelling van Arbitragecollege:

In zijn verzoekschrift tot arbitrage van 6 november 2014 heeft de eiseres KV Kortrijk Em. Professor Marc Boes voorgedragen als arbiter.

De KBVB heeft op 7 november bij monde van haar advocaat Lien Verhulst (Stuk Eiser nr. 21) Meester Jeroen Pinoy, advocaat, voorgedragen als arbiter. In het mondeling pleidooi, op 18 november, hebben de vertegenwoordigers van de KBVB verduidelijkt dat zij hun voorstel voor een arbiter hebben medegedeeld op 7 november jl. aan de raadspersoon van Club Brugge met de vermelding dat zij aannamen dat die partij met de aanstelling van Jeroen Pinoy konden instemmen en dat zij graag bericht zouden ontvangen indien zulks niet het geval ware.

De Voorzitter van de Arbiters van het BAS heeft Em. Professor Johan Erauw aangesteld als Voorzitter van het Arbitragecollege en heeft op 10 november de samenstelling van het Arbitragecollege medegedeeld aan alle betrokken advocaten van partijen, met daarbij een kalender voor de conclusies plus het voorstel voor de pleitdatum van 26 november 2014.

De arbiters bevestigden hun onafhankelijkheid en onpartijdigheid.

De tussenkomenende partij club Brugge heeft weliswaar de onbevoegdheid van het scheidsgerecht onder de BAS-procedure ingeroepen (zie verder, nr. 6) en heeft om die reden de niet-ontvankelijkheid van de arbitrageprocedure opgeworpen. Toen aan Club Brugge door de KBVB op 8 november jl. was gevraagd of het instemde met de aanstelling van mijnheer Pinoy als arbiter voor de twee verweerders gezamenlijk, kwam er geen weigering of geen ander voorstel vanwege Club Brugge. Zulks heeft de KBVB op 18 november gepleit en dat werd niet tegengesproken. Op de pleitzitting van 18 november vroeg de voorzitter van het Arbitragecollege aan de advocaat van Club Brugge of hij de aanvaarding van het tribunaal kon bevestigen. Deze deed zulks niet, omdat hij geen mandaat daarvoor bezat. Vervolgens heeft Club Brugge wel alle communicaties en stukken ontvangen en heeft het zich met de geschreven conclusies en in haar mondelinge argumentatie gedragen als een volwaardige tussenkomenende partij (zie verder). Volgens art. 21, lid 4 BAS-Reglement aanvaardt de derde partij die tussenkomt “de keuze van de arbiters en de samenstelling van het arbitragecollege”.

3. Het verzoek tot arbitrage en de procedure tot heden:

Het verzoek tot arbitrage is opgesteld op 6 november 2014 door de advocaat van de eisende partij, meester Patrick Verhamme. Het is door het BAS ontvangen op dezelfde dag.

Het verzoek werd meegedeeld aan de KBVB op dezelfde dag 6 november, per email (Stuk Eiser nr. 19), waardoor de zaak aanhangig werd op de voorziene datum van ontvangst, namelijk op 7 november 2014 – art. 10 BAS-Reglement in conjunctie met de artikelen 1678 §2, b) en 1702 Ger.W.].

Namens de eiseres KV Kortrijk werd op 6 november jl. ook aan het BAS-Secretariaat meegedeeld dat Club Brugge als belanghebbende partij ook zou willen tussenbeide komen en daarom heeft de verzoeker ook een origineel exemplaar van het verzoekschrift toegestuurd dat was bestemd voor Club Brugge Stuk Eiseres nr. 18). Voor het Arbitragecollege is dat het bewijs dat de eiseres Club Brugge als tussenkomende partij aanvaardde. Het was de vraag om die partij te verzoeken om tussenbeide te komen (art. 21, lid 2 BAS-Reglement). Het BAS-Secretariaat heeft dat verzoekschrift ook overgemaakt aan de raadslieden die Club Brugge bijstaan en vertegenwoordigen, op 6 november 2014, per email (Stuk Eiseres nr. 20), wat een mededeling aan de partij Club Brugge zelf constitueerde (art. 9, lid 2; 2^e zin BAS-Reglement). Zie verder de bespreking van het punt van de tussenkomende partij, onder nr. 5.

Op 12 november jl. vroeg de eiser verkorting van de termijnen om het scheidsgerecht toe te laten beslissen op een tijdstip waarop de praktische voorbereiding voor de wedstrijd van 3 december nog kon worden gedaan. Die partij schreef dat Club Brugge als tussenkomende partij allicht dezelfde praktische zorg zou hebben. De Voorzitter van de Arbiters heeft per email nog in de voormiddag van 12 november meegedeeld aan alle betrokken partijen (KV Kortrijk, KBVB en Club Brugge) dat de partijen onderling konden afspreken voor de uitwisseling van hun geschreven conclusies en dat er een zitting voor mondelinge behandeling zou komen op dinsdag 18 november.

Club Brugge werd door de beide andere partijen vervolgens genodigd om tussen te komen met geschreven conclusies: De raadslieden hebben onderling op 12 en 13 november voorstellen uitgewisseld in verband met de conclusies (Stukken Eiseres, nrs. 25 tot 27). Daarin werd uitdrukkelijk gevraagd naar conclusies van Club Brugge. Niettemin verklaart die partij in de eigen conclusies achteraf (17 november) dat ze niet wist of ze partij was en of zij mocht concluderen, waardoor haar rechten van verweer beweerdelijk fundamenteel gekrenkt werden (zie haar conclusies, p. 3 tot 5). De Voorzitter van de Arbiters heeft op 13 november meegedeeld, onder verwijzing naar die briefwisseling onder de advocaten van de drie partijen, dat de verweerders tot 17 november om 10 uur mochten concluderen en dat de laatste schriftelijke conclusies op 18 november, om 14 uur mocht komen van de eisende partij. Club Brugge zegt in conclusies (p. 3) dat zij niet wist of zij daarmee een conclusietermijn kreeg, omdat KV Kortrijk haar niet als “verwerende partij” had aangeduid. Nochtans had de KBVB Club Brugge een medeverweerder genoemd en gingen de brieven van advocaat Verhamme (voor eiseres) wel over conclusies van Club Brugge.

De pleitzitting werd gehouden op de zetel van het BAS op 18 november van 19 uur tot 21 uur. KV Kortrijk werd vertegenwoordigd door de advocaten Patrick Verhamme en Matthieu Algers, de KBVB werd vertegenwoordigd door haar gevolmachtigde Violaine Desmet en door advocate Lien Verhulst, Club Brugge werd vertegenwoordigd door de advocaten Johnny Maeschalck en Kristof De Saedeleer.

Elk van de partijen hebben hun middelen samengevat naar voren gebracht en hebben de arbiters hun vragen daaromtrent beantwoord. Voor die argumenten verwijst het Arbitragecollege naar de opsomming daarvan onder randnummer 10. De tussenkomende partij Club Brugge argumenteerde mondeling dat het niet kan dat de eiseres als laatste haar conclusie mocht schrijven en overmaken. Het Arbitragecollege heeft op de mondelinge zitting van 19 uur op 18 november gevraagd aan de tussenkomende partij of zij nog wilde concluderen na de zitting bij wijze van pleitnota's; maar zij heeft daaraan verzaakt.

De partijen bevestigden tijdens de pleitzitting uitdrukkelijk hun akkoord met publicatie van de in deze arbitrage gewezen beslissing.

4. De arbitrageclausule:

Artikel 117.3 Bondsreglement, dat verwijst naar artikel 1723 van dat reglement, omvat duidelijk een algemeen arbitragebeding dat bevoegdheid verschaft aan het BAS:

“De KBVB en, door hun aansluiting, de clubs en hun aangeslotenen, verbinden zich ertoe elk geschil, behoudens andersluidende wettelijke bepalingen en na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in huidig reglement zijn voorzien, te beslechten via scheidsrechterlijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport. (art. 1723).

De KBVB en, door hun aansluiting, de clubs en hun aangeslotenen, verbinden er zich ook toe om in te stemmen met de vrijwillige tussenkomst van elke andere belanghebbende partij.”

Club Brugge argumenteerde dat KV Kortrijk de arbitrage had ingeleid in strijd met artikel 1723 omdat het verhaal volgens die regel moest gericht worden tegen alle partijen en de eiseres Club Brugge niet had aangeduid als verwerende partij. Die omschrijving was weliswaar gebruikt toen de KBVB zich nog als partij meldde, o.m. tegenover Club Brugge en toen zij die club als medeverweerder noemde. Het Arbitragecollege meldt in de bespreking van de positie van Club Brugge als partij (zie het volgend nummer) en noteert verder in de beschrijving van de antecedenten (zie nr. 8) dat die partij terdege op de hoogte werd gesteld. Zij kon haar middelen en weren bekend maken en kon ook in haar conclusie de eigen vorderingen formuleren. De gedane bewering van Club Brugge (zie Conclusies, p. 5) dat zij door die beweerde inbreuk op art. 1723 Bondsreglement niet mee de “krijtlijnen van dat voorwerp tot arbitrage [kon] bepalen” en zodoende haar rechten van verweer werden geschaad, houdt geen steek (zie verder de bespreking van haar rechten van verweer, nr. 7). De vraag van Club Brugge om op die basis van miskenning van de arbitrageclausule de vordering niet ontvankelijk te verklaren, is kennelijk ongegrond.

5. De partijen en de tussenkomst van Club Brugge als partij:

Vanaf de introductie van het verzoekschrift tot arbitrage (op 6 november) werd de partij Club Brugge als belanghebbende tussenkomende partij gesignaleerd door de verzoekster. Club Brugge werd bij wege van haar advocaten als vertegenwoordigers dadelijk op 6 november door het BAS secretariaat op de hoogte gebracht van het verzoek tot arbitrage. De advocaat van de eisende partij heeft de advocaten van Club Brugge ook betrokken bij zijn voorstellen voor een verkorting van de conclusiekalender. De KBVB heeft in haar bevestiging van de onderwerping aan arbitrage, dd. 7 november ook uitdrukkelijk Club Brugge genoemd als mede-verwerende partij, waardoor minstens haar vraag vaststaat dat Club Brugge als partij zou tussenbeide komen.

Club Brugge concludeerde op 17 november dat het niet als volwaardige partij wordt erkend en dat de arbitrage gaat tussen KV Kortrijk en de KBVB. Inderdaad formuleerde de verzoekster KV Kortrijk uitsluitend vorderingen tegen de KBVB; maar daar zijn de omstandigheden en de inhoud van de beslissingen van de organen van de KBVB verantwoordelijk voor. Club Brugge maakte ook bezwaar (zie de conclusie op p. 2, nrs. 1 tot 3) dat er nog voorafgaand aan de inleiding van het verzoekschrift zelf de

advocate van de KBVB een communicatie richtte tot het BAS – daarin zeggend dat de KBVB zou tussenkomen in geval een arbitrageverzoek zou komen. Voor het Arbitragecollege heeft zo'n mededeling geen nadeel berokkend aan Club Brugge en mag daaruit niet afgeleid worden dat er een actie werd voorbereid met "pro-actieve mails" waarin Club Brugge in het ongewisse werd gehouden. Daarvoor is er hoegenaamd geen grond.

De KV Kortrijk en de KBVB stemden volgens hun niet-vertrouwelijke briefwisseling betreffende de conclusietermijnen duidelijk in met de tussenkomst van Club Brugge.

Het BAS-reglement stelt in artikel 21 dat ook het arbitragecollege moet instemmen. Inderdaad, het arbitragecollege aanvaardt de tussenkomst van Club Brugge als tussenkomende partij. Het BAS reglement stelt tevens dat elke tussenkomende derde zich noodzakelijk aan de arbitrage moet onderwerpen door een overeenkomst. In dit geval is Club Brugge een partij die haar onderwerping deed middels de arbitrageclausule in art. 117.1 Bondsreglement, wat de club heeft aanvaard – zie hierna nr. 6. Dat brengt met zich, dat er in dit geval geen strikte nood was aan een bevestiging van die arbitrageclausule of -overeenkomst; omdat voor de KBVB en voor de clubs die lid zijn van de voetbalbond, zoals in dit geval ook KV Kortrijk, de bevestiging van de opdracht van een scheidsgerecht in een separate overeenkomst slechts een maatregel van goede orde is en geen vereiste.

Pas in de schriftelijke conclusie van 18 november (voormiddag) heeft de eisende partij haar opvatting betreffende de tussenkomst van Club Brugge veranderd, namelijk door in onderdeel 8 op p. 12 te schrijven dat Club Brugge "bij gebrek aan regelmatige tussenkomst, geen procespartij is". Bij de bevraging van Meester Patrick Verhamme op de pleitzitting, heeft deze verklaard dat hij vreesde dat Club Brugge een spoedige voortgang van de procedure wilde hinderen. Hij had ze aanvankelijk tot tussenkomst genodigd en had haar conclusies gevraagd, maar hij handhaafde zijn standpunt omdat Club Brugge niet binnen de voorziene conclusietermijn had stelling genomen. De eiseres vroeg dat het tribunaal voor recht zou verklaren dat Club Brugge niet was tussengekomen als partij. Maar art. 21 van het BAS-Reglement bepaalt niet binnen welke termijn een partij moet tussen komen in een arbitrale procedure, noch welke vorm die tussenkomst dient aan te nemen.

Club Brugge is in deze spoedeisende en zeer korte procedure wel degelijk tussengekomen met een conclusie op 17 november en met pleidooien op 18 november. In haar conclusie (zie p. 7) zegt Club Brugge dat zij belanghebbende partij is – om die reden had zij kunnen en moeten reageren op diverse mededelingen die de partijen aan haar deden. Zo nodig kan haar schriftelijk en mondeling gevoerd verweer beschouwd worden, in ondergeschikte orde, als de vrijwillige tussenkomst; al is het voor het Arbitragetribunaal duidelijk dat deze partij de onbevoegdheid van de arbiters onder het BAS en de niet-ontvankelijkheid van de vorderingen van KV Kortrijk inroept – zie het volgende nr. 6. In die veronderstelling dat Club Brugge tussenkomt om haar rechten te vrijwaren en verdedigen, kan KV Kortrijk geen bezwaar inbrengen: het bondsreglement legt immers de arbitrageclausule in het artikel 117, 3 (een onderdeel van de arbitrageclausule) aan de bond en aan de clubs als bondsleden, de verbintenis op om elke verschijning van een derde partij als tussenkomende partij te aanvaarden.

De eiseres verzocht in haar conclusie ook om de conclusie van Club Brugge uit de debatten te weren wegens laattijdigheid. Club Brugge zijn korte overschrijding van de conclusietermijn (slechts 90

minuten) heeft aan geen partij nadeel berokkend: noch het tijdstip van de tussenkomst noch de omvang van de conclusies hebben de procedurele rechten van een andere partij geschaad. Die laattijdigheid wordt door het Arbitragecollege niet gesanctioneerd; het laat de conclusie van Club Brugge in de debatten. Het college heeft elke partij hierover laten pleiten en heeft vastgesteld dat Club Brugge zelf als volwaardige partij wenst te worden erkend; het college heeft ze als dusdanig behandeld in afwachting van deze beslissing.

Tot besluit van dit onderdeel: De tussenkomst van Club Brugge is ontvankelijk, en de conclusies die Club Brugge heeft ingediend worden niet geweerd. De in deze arbitrage genomen beslissing zal aan Club Brugge tegenstelbaar worden.

6. De arbitragebevoegdheid van het BAS:

In separate documenten (genaamd “overeenkomsten” – beide gedateerd 6 november 2014) ondertekend door de partij KV Kortrijk enerzijds en door de KBVB, hebben de partijen opnieuw, op een nuttige manier, bevestigd dat ze zich aan de BAS-arbitrage onderwerpen. Zulke bevestiging is niet formeel vereist wanneer het, zoals in deze arbitrage, partijen betreft die al eerder zich hebben onderworpen aan de bevoegdheid van het BAS om een welbepaalde omschrijving van geschillen te laten beslissen door arbitrage op verzoek van een partij. Art. 117 Bondsreglement is beslissend voor de drie partijen in deze arbitrage en BAS is door hen aangeduid als de instelling die een bevoegd arbitrage-tribunaal of scheidsgerecht mag aanstellen.

KBVB concludeerde schriftelijk (op 17 november) en mondeling op de pleitzitting, dat de door de Kalendermanager genomen beslissing van 9 oktober werd genomen binnen diens soevereine bevoegdheid om alle kalenderevenementen in deze fase van de competitie te beheren (op basis van art. 1601.3 Bondsreglement) en niet met uitzondering van het effect op de bepaling van het terrein. De KBVB heeft mede gesteld dat de beslissing van de Kalendermanager, bevestigd door het Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB op 3 november jl. legitiem werd genomen en als definitieve beslissing gold, die moet uitgevoerd worden. De KBVB leidt uit die vaststelling echter niet af, dat daarom geen arbitragegeding bij het BAS mag komen. Het stelt wel dat de vorderingen van KV Kortrijk dienen te worden afgewezen als ongegrond.

De raadslieden van Club Brugge hebben gesteld dat, als KV Kortrijk van oordeel was dat de Kalendermanager zijn bevoegdheid had overschreden, zij een beroep had moeten instellen conform artikel 274.21 van het Bondsreglement. Zij heeft met name beweerdelijk de vormvereisten en termijnen van art. 1716.1 Bondsreglement niet in acht genomen (zie conclusies, pagina's 14/15 en p. 22). Dit verwijt dat de KV Kortrijk die interne procedures van verhaal niet zou hebben gebruikt, is niet gegrond. Uit artikel 276.21 volgt, dat de voorwaarden en termijnen van artikel 1716 slechts moeten worden nageleefd in geval van beslissingen waartegen verhaal mogelijk is. Uit artikel 1601.3 Bondsreglement volgt echter dat er geen verhaal mogelijk is tegen beslissingen van de kalendermanager; wat Club Brugge ok herhaaldelijk aanvoerde. Er kan dus aan de KV Kortrijk niet verweten worden in zo'n geval de interne verhaalmiddelen niet te hebben uitgeput binnen welbepaalde termijnen – die *in casu* niet gelden.

Club Brugge stelt ook nog dat het definitief karakter van de beslissing van de kalendermanager betekent, niet alleen dat binnen de organisatie van de verwerende partij geen verhaal mogelijk is tegen die beslissing, maar ook dat in daaropvolgende procedures, zoals de huidige arbitrageprocedure, niet geraakt kan worden aan deze beslissing van de kalendermanager. De stelling van Club Brugge luidt: KV Kortrijk is lid van de KBVB en heeft de statuten van deze laatste aanvaard. Daarin wordt onder meer reglementair vastgesteld dat tegen de beslissingen van de Kalendermanager geen verhaal mogelijk is, en zij kan dit niet omzeilen door een beroep te doen op een arbitrage. Club Brugge zegt dat het BAS en dit scheidsgerecht geen bevoegdheid hebben voor deze arbitrage. Maar ook dat standpunt is niet gegrond. De afwezigheid van een intern verhaal kan niet leiden tot onbevoegdheid van dit Arbitragecollege onder het BAS functionerend – evenmin tot de niet-ontvankelijkheid van de ingestelde vorderingen van KV Kortrijk. De toegang tot de rechter is een fundamenteel element van de rechtsorde, en als partijen de voorkeur geven aan een arbitrage boven een beroep op de rechter, geldt dit principe evenzeer.

Die interpretatie die volgens Club Brugge de weg naar arbitrage zou moeten afsluiten, plaatst de statuten van de KBVB boven de wet en is ook niet gewenst door de KBVB zelf. Ze negeert de vrijwillige en zeer ruime onderwerping van de beslissingen van de KBVB aan arbitrage.

Club Brugge stelt nog dat de huidige arbitrage een derde aanleg is, aangezien de KV Kortrijk vraagt dat het arbitraal college zou beslissen dat, anders dan de kalendermanager beslist heeft, dat de wedstrijd tussen de KV Kortrijk en Club Brugge in Kortrijk en niet in Brugge wordt gespeeld. De bevoegdheid van het arbitraal college is om na te gaan, in het licht van de door de partijen aangebrachte argumenten, of de aangevochten beslissingen in overeenstemming zijn met de toepasselijke reglementen van de verwerende partij. Door dat te doen, stelt het zich niet in de plaats van de bevoegde organen van de verwerende partij, maar doet het niet meer dan de beslissingen van deze organen toetsen op hun conformiteit met regels van recht en met de reglementen die de verwerende partij zelf heeft opgesteld. Het verwijt dat deze procedure een verboden derde aanleg is, is dan ook niet gegrond.

Samenvattend over dit punt: Dit Arbitragecollege heeft hierover al de argumentatie van Club Brugge weergegeven en beslist dat het bevoegdheid bezit. De voldoende reden daarvoor ligt in de onderwerping aan de BAS arbitrage die is opgenomen in het Bondsreglement van de KBVB, waaraan elke voetbalclub zich eveneens heeft onderworpen voor de geschilbeslechting nopens elke betwisting aangaande de toepassing van de reglementen tussen de KBVB en de clubs. De objectieve controle op het reglementair handelen van de organen van de voetbalbond wordt verzekerd via de onderwerping aan arbitrage, waar de scheidsrechters precies beslissen over de correcte toepassing van de reglementen; ook al aanvaarden de vertegenwoordigers van Club Brugge dat niet in dit geschil.

Dit Arbitragecollege beslist dat het inderdaad bevoegdheid bezit om de aangebrachte vorderingen definitief te beslechten binnen de termen van art. 117 Bondsreglement.

7. Club Brugge en de beweerde schending van haar rechten van verweer:

Het Arbitragecollege aanvaardt niet die beweringen m.b.t. schendingen van het recht van verweer aan de zijde van Club Brugge. Er was geen enkele ongelijkheid in de behandeling van deze partij.

De beweringen die Club Brugge heeft aangevoerd in haar conclusies (p. 4, 5 en 7) heeft zij samengevat op pagina 7: *“zij wordt (1) in het verzoek tot arbitrage niet betrokken, (2) heeft geen mogelijkheid tot inspraak in het onderwerp of voorwerp van de arbitrage, (3) kon zelf geen arbiter aanduiden en (4) kreeg geen conclusietermijnen”*. Elk van die beweringen is foutief en ongegrond.

In antwoord op punt (1): De tekst van het verzoekschrift van 6 november, die dadelijk op verzoek van KV Kortrijk werd overgemaakt aan de vertegenwoordiger van Club Brugge, heeft vanaf die dag het geschil klaar en duidelijk omschreven en duidelijk de uitsluitende vorderingen en de middelen tegen de KBVB (waarin Club Brugge ongetwijfeld fel geïnteresseerde partij is) laten kennen. Club Brugge was voordien ook goed over de beslissingen van de KBVB inzake de keuze van terrein geïnformeerd. Er was geen element van verrassing. Maar een procedure liep als dusdanig niet tussen die twee voetbalclubs. Bovendien maakt het arbitragereglement van BAS duidelijk dat de tussenkomsten van “derden” als vrijwillig tussenkomende partij of als partij opgeroepen in tussenkomst (art. 21 BAS-Reglement) geen enkel nadeel of discriminatie in het geding brengt voor de partijen die tussenkomen. Club Brugge is dadelijk genodigd om tussenbeide te komen en in het geding volwaardig betrokken te worden. Club Brugge werd vanaf de dag van de inleiding van het verzoek in gans de procedure en ontving vanaf die dag alle communicaties op gelijke manier met de andere partijen.

Club Brugge vindt dat het gekrenkt werd in zijn rechten van verweer doordat het niet geroepen werd als verweerder op basis van het eenzijdig verzoekschrift van KV Kortrijk. Club Brugge verwees in conclusies naar een vroegere arbitragezaak door een tribunaal voor het BAS, waarin de beslissing werd genomen op 23 december 2013, om aan te tonen dat Club Brugge als de juiste verwerende partij moest worden opgeroepen – zie de Conclusie, p. 4 met referentie aan de zaak van de Zuid-Limburgse Triathlon Club. Maar die zaak is geen goed precedent, omdat, zoals KV Kortrijk aantoonde (Conclusie van 18 november, p. 14 onder n. 14) in de aangehaalde zaak een vroegere procedure had gelopen tussen formele partijen waar dat geschil werd voor arbitrage gebracht doch één partij niet in het arbitrageding werd betrokken. De sportfederatie had geen advocaat genomen en heeft haar fout erkend. In de voorliggende zaak daarentegen, werd Club Brugge wel degelijk betrokken als partij en ontving het wel alle stukken. Tegelijk gaan al de vorderingen van KV Kortrijk enkel tegen de eenzijdige beslissing die de KBVB Kalendermanager, orgaan van de KBVB, nam zonder voorafgaande procedure en tegen een beslissing van het Uitvoerend Comité die een behandeling begon met een ambtshalve oproeping en eindigde met een ambtshalve beslissing. Het onderhavige geschil vindt niet zijn oorsprong in een conflict tussen de KV Kortrijk en Club Brugge. Er was dus geen directe geen noodzaak om Club Brugge als “verwerende” partij te betrekken bij de arbitrageovereenkomst, maar inderdaad eerder als tussenkomende partij. Club Brugge had weliswaar voordeel uit beslissingen van de organen van de KBVB. Maar dat betekent geenszins dat KV Kortrijk en Club Brugge zelf het conflict hebben doen ontstaan of hierin tegen mekaar vorderingen instellen. Alleen in dit laatste geval lijkt het onontbeerlijk dat KV Kortrijk de eis in arbitrage tegen Club Brugge had moeten formuleren. De vordering van KV Kortrijk wordt niet onontvankelijk omdat Club Brugge niet vernoemde werd als “verwerende” partij en zij niets eist tegen Club Brugge.

Club Brugge beweert eveneens dat haar (beweerde) niet-betrokkenheid in strijd is met het fundament van het vereiste consensualisme om tot arbitrage te komen. Van die kant zou haar

fundamenteel recht om vrij te beslissen over arbitrage gekrenkt zijn. Maar dat punt is al besproken en werd boven (zie randnr. 6) al verworpen, omdat het argument de bevoegdheid van dit Arbitragecollege betreft en omdat het die bevoegdheid ten onrechte in twijfel trekt. De tussenkomenende partij argumenteert deze bewering betreffende de afwezigheid van haar deelname aan de “overeenkomst tot arbitrage” met verwijzing naar de verschillende bewoordingen op de formulieren waarin enerzijds de eiser KV Kortrijk en anderzijds de eerste verweerder KBVB hun instemming met de arbitrage nog eens hebben bevestigd. De tekst van de KBVB zijn bevestiging dd. 7 november jl. van de arbitrageovereenkomst verwijst echter voor het voorwerp van het geschil heel eenvoudig naar de te beoordelen vorderingen zoals KV Kortrijk ze had ingesteld. Bovendien is die bevestiging van de onderwerping aan arbitrage niet essentieel in de procedure, gezien het bestaan van art. 117.3 Bondsreglement.

In antwoord op punt (2): Club Brugge kreeg in dit arbitragegeschil wel degelijk de gelegenheid om het voorwerp en de vorderingen mee vorm en inhoud te geven niettegenstaande zij geen “verweerder” werd genoemd; ze werd niet buiten de procedure gehouden om haar rechten flagrant te miskennen (beweringen op p. 4). KV Kortrijk heeft tot 18 november er niet voor geopteerd om Club Brugge “geen partij te maken” (wat werd beweerd op p. 9 van de conclusies). De partij Club Brugge verkoos eerst om te wachten en om niet tussenbeide te komen in de arbitrageprocedure die ze niet gunstig gestemd was – te meer daar de beslissing van de organen van de KBVB haar gunstig waren en voor haar best niet hoefden betwist te worden. Voor die handelwijze kan zij achteraf niet de schuld bij de twee andere partijen leggen. De tussenkomenende partij heeft wel degelijk in haar conclusies en op mondelinge wijze haar verweer en eveneens haar eisen zonder beperking mogen formuleren. Club Brugge vatte haar rechtspositie en haar eisen samen in het document dat zij bracht voor het Departement Reglement/ Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB. Deze partij heeft naar die vroeger gestelde eis verwezen aan het slot van haar conclusie voor dit Arbitragecollege (zie pagina 25 van de Conclusies) en zij heeft zodoende die eigen vorderingen in deze arbitrage kunnen hernemen.

In antwoord op punt (3): Club Brugge ontving van de advocate Lien Verhulst namens de KBVB op 7 november het voorstel om gezamenlijk mijnheer Jeroen Pinoy aan te stellen als arbiter. De KBVB bracht het voorstel daartoe naar het BAS secretariaat als Club Brugge geen andere wens voor de partij-aangeduide-arbiter had (zie Stuk Eiseres nr. 21). Club Brugge werd in elke mededeling onder de partijen en van de zijde van het BAS secretariaat betrokken bij het bepalen van de kalender van de conclusies. De advocaat van de eisende partij op 12 november mede aan de raadslieden van Club Brugge en dus aan die partij dat ook de partij Club Brugge de spoedeisende behandeling zal hebben gewild; wat weer niet tegengesproken werd. Club Brugge heeft ter zitting van 18 november, op een vraag gesteld door een arbiter, verklaard dat het de conclusiekalender aanvaardt zoals die werd opgesteld door de Voorzitter van de Arbiters.

In antwoord op punt (4): Het vierde aangehaalde punt van beweerd ongelijke behandeling en van schending van de rechten van verweer, is eveneens ongegrond: Club Brugge kreeg wel degelijk conclusietermijnen; zulks is boven uiteengezet.

Club Brugge wordt aanvaardt als volwaardige en gelijke, tussenkomenende partij door de andere partijen en door het scheidsgerecht – zie de bespreking boven bij nr 5. Daarmee is Club Brugge niet minder goed geplaatst in deze arbitrage maar is het een volledig gelijkberechtigde partij.

8. Het voorwerp van het geschil - De feiten, de regels en de antecedenten:

a) De feiten

Uit de stellingnames van de partijen in het geding blijkt duidelijk de feiten waarop het geschil is gebaseerd: De loting voor de speeldagen na 25 augustus 2014 werd door het “Competitions department” van de Beker van België (Cofidis Cup) gehouden op 25 augustus 2014 bij de KBVB, in toepassing van art. 1606.2.Loting, 22 Bondsreglement. In de loting van de 16e finales werd Cercle Brugge uitgeloot vóór Club Brugge. Uit de loting voor de achtste finales van de Beker van België kwam het resultaat voort, dat op één en dezelfde datum zowel voetbalclub Cercle Brugge als Club Brugge (indien zij winnaars werden van hun respectieve wedstrijden in de 16e finales) thuis zouden spelen, respectievelijk tegen K.V.V. Coxyde (verder: “Coxyde”) en tegen KV Kortrijk. Zij spelen hun thuiswedstrijden alle twee in het Jan Breydel stadium in Brugge. Dat kon resulteren in een samenloop op 3 december 2014.

Cercle Brugge was als eerste Brugse ploeg op 25 augustus 2014 geloot, vóór Club Brugge.

b) De regels

In zo’n hypothese zegt de regel in art. 1606.1 Bondsreglement – in een kolom die de “Keuze terrein” regelt, in de tweede notie met een *asterix* aangeduid - dat het tweede uit de loting gekozen team niet thuis speelt, maar uit op verplaatsing. Zo moest bij toepassing van die regel de 8ste-finale wedstrijd, te spelen op 3 december 2014 onder twee clubs die op 24 september zouden winnen in hun 16de-finale, namelijk de wedstrijd tussen KV Kortrijk en Club Brugge, uit als een thuiswedstrijd van KV Kortrijk. Cercle Brugge dat eveneens zijn wedstrijd won op 24 september mocht thuis spelen op 3 december omdat het eerst geloot werd. Zulks vloeit allemaal voort uit de loting van 25 augustus 2014, oordeelde de baas van het departement competitie van de KBVB. De eiser KV Kortrijk heeft de historiek van die bepaling weergegeven en heeft aangetoond dat in 2012 de nationale studiec commissie van de KBVB de automatische omkering van het thuisvoordeel (in het bijzondere geval van twee nog deelnemende ploegen met een gezamenlijke thuisstadion) nadrukkelijk gewenst werd, o.m. omdat de nieuwe kalender zo druk werd en verschuivingen daarin moesten vermeden worden.

c) De antecedenten

Mijnheer Thibault De Gendt, heeft op 29 september 2014 per email (van 16 uur 05) aan de partijen KV Kortrijk en Club Brugge, evenals naar de Kalendermanager en naar de CEO van de “Pro League” geschreven dat de wedstrijd KV Kortrijk tegen Club Brugge op 3 december 2014 moest doorgaan te Kortrijk, bij toepassing van art. 1606.1 Bondsreglement (Stuk Eiseres, nr. 3).

Er werd gereageerd: Het blijkt dat voordien een overeenkomst was bereikt tussen Cercle Brugge en KVV Coxyde om hun wedstrijd naar 2 december te vervroegen; althans dat heeft de bestuurder van Club Brugge, mijnheer Mannaert, gemeld per email (Stuk Eiseres nr. 4), waardoor de wedstrijden op

verschillende tijdstippen konden gespeeld worden en waardoor, in diens opvatting, de twee Brugse clubs elk hun eigen match thuis konden spelen.

De Kalenderbeheerder Nils Van Branteghem deelde nog op 29 september (om 18 uur 09) aan de twee sportclubs mee dat Club Brugge zou thuis spelen op 3 december e.k.. Deze zelfde functionaris besliste zulks ook formeel, eenzijdig op 9 oktober 2014, zonder dat een procedure had plaatsgevonden en zonder dat de partijen in deze werden gehoord, opnieuw stellend dat zijn ambt als Kalendermanager vanaf de 16^e finales van de Bekercompetitie de kalender beheerste (verwijzend naar art. 1601.3, par. 2 Bondsreglement – zie Stuk Eiseres, nr. 5). De *beheerder van de kalender* nam die beslissing omdat de andere wedstrijd naar 2 december kon worden verplaatst, met hun onderlinge toestemming, waardoor Club Brugge op 3 december thuis kon spelen. Tegen zo'n beslissing was geen verhaal mogelijk. Hij verspreidde dat als mededeling.

Daarop heeft de Competitions Director De Gendt nog op 9 oktober jl. de Kalendermanager vermaand dat hij buiten zijn bevoegdheid trad en heeft hij de beslissing – in zijn ogen - recht gezet (Stukken Eiseres, 12 a en 12 b). Deze versie, namelijk dat KV Kortrijk thuis zou spelen, werd gepost op de officiële website van de KBVB en zo bleef dat gemeld tot 3 november 2014. De Voorzitter van KV Kortrijk stelde de Kalendermanager in gebreke voor de schade die hij teweeg bracht.

De twee voetbalclubs behielden een verschillende opinie over het gevolg van zulke verandering van die speeldatum van de wedstrijd van Cercle Brugge. De verdere antecedenten zijn, dat er op 15 oktober 2014 in de kantoren van de KBVB overleg werd gepleegd tussen de twee voetbalclubs. Er kwam geen akkoord tot stand.

Vervolgens heeft de Voorzitter van de KBVB het geschil voorgelegd aan het “Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB”– wat is gebeurd, klaarblijkelijk in de context van de behandeling van een intern beroep, niettegenstaande er geen verhaal was voorzien. Op 17 oktober 2014 werden KV Kortrijk en Club Brugge door het Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB opgeroepen om te verschijnen ter zitting van 24 oktober 2014 (Stuk Eerste Verweerder nr. 4). Dat Departement Reglement heeft de partijen gehoord en heeft met de motieven die het Arbitragecollege hierna tekstueel opneemt, beslist op 3 november 2014 dat de Kalendermanager binnen zijn bevoegdheid handelde en dat het zelf als instantie niet mocht oordelen, omdat het niet zijn interpretatie van het Bondsreglement in de plaats mocht stellen van de finale beslissing door de Kalendermanager genomen. Nochtans stelde het comité tegelijk dat het “*dient te waken over de naleving van het bondsreglement (artikel 231.23 1° bondsreglement)*”. Deze instantie vond dat er een eindbeslissing moest komen zo dat alle betrokken clubs zouden weten waaraan zich te houden. Het Uitvoerend Comité verkoos in dat verband om niet te verwijzen naar de beslissing van de beheerder van de competitie van de Beker van België. Het comité heeft een definitie van het woord “voetbalkalender” ingevoerd, waarmee het wel de bevoegdheid die de Kalendermanager had opgeëist en had uitgeoefend, heeft goedgekeurd. Zo had die een wijziging van een datum van een individuele wedstrijd beslist en oordeelde hij vervolgens eveneens over de locatie waarop een wedstrijd zou worden gespeeld. Daaraan wilde het juridisch departement vervolgens niet raken; over de interpretatie van het reglement in die aangelegenheid wilde het juridisch departement niet oordelen.

De bewoordingen van de beslissing zijn de volgende:

[...] “Dat het Uitvoerend Comité (departement reglement/juridisch) vaststelt dat er een verschil van mening bestaat tussen enerzijds het competitions departement en anderzijds de kalendermanager 1e nationale afdeling, met betrekking tot de plaats, datum en uur van de wedstrijd Club Brugge KV / KV Kortrijk (wedstrijd 8e finale Beker van België):

- Het competitions departement is de mening toegedaan dat de uitgelote wedstrijd Club Brugge KV / KV Kortrijk dient te worden omgedraaid op grond van artikel 1606.1 bondsreglement luidend als volgt:

“Als 2 clubs (Club Brugge KV / Cercle Brugge) hun thuiswedstrijd in hetzelfde stadion spelen, wordt de wedstrijd van de club die als 2e werd geloot (Club Brugge KV) omgedraaid.”

- De kalendermanager 1e nationale afdeling heeft bij beslissing dd. 9/10/2014 de wedstrijden van de betrokken clubs als volgt vastgesteld:

- 2/12/2014 20u Cercle Brugge KSV / KVV Coxyde

- 3/12/2014 20u30 Club Brugge KV / KV Kortrijk

Dat het Uitvoerend Comité (departement reglement/juridisch) op grond van zijn bevoegdheid het reglement te interpreteren, geen beslissingen van bondsinstanties kan wijzigen en/of herroepen.

Dat het Uitvoerend Comité (departement reglement/juridisch) als beheersorgaan van de Feitelijke Vereniging KBVB dient te waken over de naleving van het bondsreglement (artikel 231.23 1° bondsreglement) en alle maatregelen van algemene aard dient te nemen die nuttig zijn voor de goede werking (artikel 231.31 8° bondsreglement).

Dat in het kader van een goede werking en een correct verloop van de bekercompetitie seizoen 2014-2015 een eindbeslissing omtrent de hierboven geschetste problematiek zich opdringt, zodanig dat alle betrokken clubs [sic] zich weten waaraan te houden.

Dat vooreerst de bevoegdheid dient te worden onderzocht van de kalendermanager 1e nationale afdeling met betrekking tot de organisatie van de beker van België.

Dat artikel 1601.3 bondsreglement bepaalt dat de kalendermanager 1e nationale afdeling de kalender beheert vanaf de 16e finales.

Dat een voetbalkalender dient te worden gedefinieerd als zijnde het geheel van geplande voetbalevenementen. De voetbalkalender omvat m.a.w. een geheel van voetbalwedstrijden en bepaalt wanneer en waar deze dienen te worden gespeeld. In de voetbalkalender wordt derhalve de datum, het uur en de plaats van de wedstrijden opgenomen. Dat het feit dat artikel 1606.42 bondsreglement bepaalt dat vanaf de 16e finales de wedstrijden plaatsvinden op de dag conform de kalender uitgewerkt door de kalendermanager 1e nationale afdeling, in geen geval uitsluit dat de kalendermanager de andere bestanddelen van de kalender (waaronder de plaats waar de wedstrijden plaatsvinden) bepaalt.

Dat uiteraard de kalendermanager 1e nationale afdeling dient te handelen overeenkomstig de organisatieprincipes van de beker van België zoals voorzien in het reglement en meer bepaald in artikel 1606 bondsreglement.

Dat de kalendermanager 1e nationale afdeling een beslissing nam op 9/10/2014 en deze, in overeenkomst met artikel 1747.21 bondsreglement per fax heeft medegedeeld aan de betrokken clubs.

Dat tegen deze beslissing van de kalendermanager 1e nationale afdeling geen verhaal mogelijk is overeenkomstig artikel 1601.3 laatste lid bondsreglement.

Dat tevens het Uitvoerend Comité (departement reglement/juridisch) niet bevoegd is om te oordelen of de beslissing van de kalendermanager 1e nationale afdeling genomen werd in overeenstemming met het bondsreglement, meer bepaald artikel 1601.1° bondsreglement.

Dat de beslissing van de kalendermanager 1e nationale afdeling om de bekerwedstrijd tussen Club Brugge KV en KVK Kortrijk te programmeren op het veld van Club Brugge op 3/12/2014 om 20u30 dan ook definitief is en dient uitgevoerd te worden.” [...]

Die twee beslissingen van 9 oktober en van 3 november jl. werden ook naar buiten gebracht, naar de betrokken clubs en naar derden, en zijn mede gekend door het grote publiek.

9. De opdracht van het arbitragecollege:

a) Meningsverschillen

Er is meningsverschil gerezen tussen KV Kortrijk en Club Brugge, na de loting van de ploegen in de zestiende en daarna, voor wat betreft de winnaars, in de achtste finale van de Beker van België. Uit de stellingnames van de partijen in het geding blijkt duidelijk de omschrijving van het geschil in juridische termen: Het geschil betreft de interpretatie van art. 16006.1 tot 16006.3 van het Bondsreglement van de KBVB in samenhang met de reglementaire bepalingen inzake de bevoegdheid van de Kalendermanager en van de Competitions director en met andere artikelen, zoals die aangehaald door Club Brugge betreffende de termijn waarin KV Kortrijk beweerdelijk bezwaar had moeten aantekenen tegen de beslissing van 9 oktober die geen verhaal toelaat.

b) De vordering van KV Kortrijk

De eisende partij heeft haar vordering omschreven in haar verzoek tot arbitrage bij het BAS en op 18 november in haar conclusie samengevat als volgt:

- hoogdringendheid te willen toestaan;
- de beslissing van 3 november 2014 van het Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB te willen nietig verklaren;
- de beslissing van 9 oktober 2014 van de Kalendermanager te willen nietig verklaren;
- te beslissen dat de wedstrijd tussen KV Kortrijk en Club Brugge moet plaatsvinden op het veld van KV Kortrijk op 3 december e.k. om 20uur30;
- de KBVB te veroordelen om de kosten van de arbitrage te betalen.

De vordering van KV Kortrijk strekt ertoe om de twee genomen beslissingen, die van oktober en van 3 november 2014 te doen nietig verklaren.

Het Arbitragecollege zal in dit verband wel de afwegingen moeten doen over de genoemde reglementaire teksten, die enerzijds handelen over het beheer van de kalender zonder enig verhaal en anderzijds over het geven van thuisvoordeel en mede over de twee sub-regels inzake de “Keuze terrein”,

de ene over hoe twee uitgelote clubs met een onderling akkoord eventueel het thuisvoordeel kunnen omkeren, de andere over hoe het terrein of de plaats bepaald wordt in geval twee clubs in de bekercompetitie spelen die één zelfde stadion hebben.

De genomen beslissing van 3 november 2014 hebben wij boven (zie nr. 8) tekstueel weergegeven. Het is opmerkelijk dat de Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité in zijn beslissing nadat het aan Club Brugge het thuisvoordeel gaf voor de wedstrijd van 3 december 2014 ook nog aangaf, dat het bondsreglement kon aanleiding geven tot verschillende opvattingen qua interpretatie, omdat de tekst niet eenduidig is, als volgt: [...]

“Stelt dat de thans bestaande reglementering aanleiding kan geven tot moeilijkheden en zal een voorstel indienen bij de nationale studiecommissie om voor de toekomst de volgende punten te verduidelijken en/of te verbeteren:

- *Betere omschrijving van de gevolgen van de casus waarbij na loting blijkt dat twee clubs hun thuiswedstrijden in hetzelfde stadion dienen te spelen.*
- *Betere omschrijving van de bevoegdheden van respectievelijk het Competitions Departement enerzijds en de Kalendermanager 1e nationale afdeling anderzijds in het kader van de organisatie van de Beker van België.*
- *Mogelijkheid van verhaal (eventueel beperkt tot evocatie) in te lassen tegen beslissingen inzake kalender.”*

Het komt aan dit Arbitragecollege voor, dat daarmee de juridische twijfels en vragen worden aangegeven die in de voorliggende casus oprijzen en op zekere manier ook de omschrijving geboden wordt van de opdracht van het Arbitragecollege in deze specifieke zaak. Maar daarmee is niet gezegd dat het arbitragecollege onderneemt om een beslissing te formuleren die waarde als reglement kan hebben. Het arbitragecollege treedt niet buiten de casus en geeft enkel haar besluit over de juiste toepassing van de heden geldende regeling in het thans voorliggende bijzondere geval.

10. De standpunten in rechte van eiser en verweerder zowel als van de tussenkomende partij:

a) Eiser Kortrijk

In het verzoekschrift heeft de vereniging Kortrijk als eisende zijn standpunt verduidelijkt. Dat alles is hernomen in de schriftelijke conclusie van 18 november 2014, waar de vorderingen werden samengevat die het scheidsgerecht zopas (zie nr. 9) weergaf.

Die standpunten en argumenten werden opnieuw herhaald en verduidelijkt in de mondelinge pleitzitting gehouden op de zetel van het BAS op 18 november van 19 uur tot precies 21 uur.

b) Verwerende partij de KBVB

KBVB stelt in haar besluiten dd. 17 november 2014 dat de Kalendermanager een discretionaire bevoegdheid heeft om de kalender te beheren en dat hiertegen geen verhaal mogelijk is.

KBVB meent eveneens dat er reglementair noch anderszins iets op te merken valt op de beslissing van het Departement Reglement/Juridisch en dat de vorderingen van KV Kortrijk dient te worden afgewezen als ongegrond.

c) Tussenkommende partij Club Brugge

Club Brugge heeft haar schriftelijke conclusie ingediend en aan alle betrokken partijen meegedeeld op 17 november jl. – conclusies die het Arbitragecollege in de debatten heeft toegelaten.

Boven werden diverse van de processuele bezwaren omschreven die Club Brugge heeft geformuleerd, waarover het tribunaal al zijn beslissing gaf. Wij vermelden ter informatie opnieuw:

- het argument dat het BAS en dit Arbitragecollege niet bevoegd zijn, omdat arbitrage niet openstaat nu de beslissing van de organen van de KBVB definitief zijn en zonder verhaal moeten uitgevoerd worden, zelfs, zo stelt Club Brugge in conclusies, al mochten ze in strijd zijn met de reglementen van de voetbalbond;
- het argument dat het verzoek tot arbitrage niet-ontvankelijk is en de eis dat het Arbitragecollege zulks moet vaststellen;
- het argument dat Club Brugge niet werd gerespecteerd als een partij in dit geding en onder meer om die reden haar rechten van verweer zag gekrenkt worden;
- de andere argumenten, vier in totaal, op basis waarvan de rechten van verdediging van Club Brugge zouden gekrenkt geworden zijn (zie nr. 7).

Mocht het Arbitragecollege toch haar bevoegdheid opnemen, dan heeft Club Brugge voor wat de grond van de betwisting over de keuze van plaats voor de wedstrijd van 3 december e.k. in ondergeschikte orde gesteld, dat de beslissing van de Kalendermanager binnen diens bevoegdheid werd genomen en definitief is, zonder mogelijkheid van verhaal (art. 1601 Bondsreglement); dat is het geval terwijl de bevoegdheid van het Uitvoerend Comité een bevoegdheid is om vragen van interpretatie aangaande de reglementen op te lossen met exclusieve uitwerking voor de toekomst, maar niet tot wijziging van de genomen beslissing inzake de kalender. Tegelijk heeft KV Kortrijk nochtans een inbreuk op de procedure gepleegd inzake de termijn van art. 1703 Bondsreglement om toch maar een intern beroep in te dienen – zegt Club Brugge. Deze heeft verder geargumenteed dat de beslissing van de Kalendermanager ook inhoudelijk de juiste beslissing was, omdat de loting werd gerespecteerd wat betreft het thuisvoordeel van de twee Brugse ploegen, nadat die ene wedstrijd bij onderling akkoord was veranderd en die verplaatsing van datum was aangemeld bij de Kalendermanager en was geaccepteerd als onderdeel van diens beheer van de kalender vanaf de 16de-finales.

Om al die redenen vraagt Club Brugge tot slot aan het Arbitragecollege dat het de vordering van KV Kortrijk onontvankelijk zou verklaren; ze af te wijzen en KV Kortrijk zou veroordelen tot alle kosten. In uiterst ondergeschikte orde en voor zover, met miskennis van de rechten van Club Brugge, de vordering toch ontvankelijk zou worden verklaard, deze in ieder geval ongegrond te verklaren en KV Kortrijk te veroordelen tot alle kosten (conclusies, p. 25).

11. Het geheel van afwegingen en regels die het Arbitragecollege volgt:

a) Dit geschil betreft vastlegging van thuisvoordeel (keuze terrein) en niet ambtelijke bevoegdheden

Met inachtneming van alle argumenten van de partijen in geschrifte en in de mondelinge presentaties overweegt het tribunaal als volgt:

Het Tribunaal moet kijken naar de rol of functie van de loting van de tegenstrevers voor de bekercompetitie van de Cofidis-beker in de selectiewedstrijden en moet ook kijken naar de belangrijkheid van die loting – zeker nu de lopende betwisting verduidelijkt dat de belangen kunnen groot zijn.

De vordering van de eiser gaat tegen de genomen beslissing van het Departement Reglement/Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB genomen op 3 november 2014 en tegen de beslissing van 9 oktober 2014 die daarin uitvoerbaar verklaard wordt. De vertegenwoordigers van de KBVB hebben als antwoord op een vraag die een arbiter stelde, duidelijk geponeerd dat de beslissing van 3 november daarop is gebaseerd dat de bevoegdheidsvraag primordiaal was; dat namelijk werd vastgesteld dat de Kalendermanager handelde binnen zijn bevoegdheid en dat van zodra zulks was bevestigd, eender welke beslissing van die persoon moest uitgevoerd worden. In hun repliek hebben zij aan het einde van de zitting van de mondelinge behandeling ook nog toegevoegd dat – ook al zegde de beslissing van 3 november dat niet - die beslissing van de Kalendermanager van 9 oktober jl. tevens “correct” of legitiem was. Voor dit Arbitragecollege is de beoordeling van de al of niet inhoudelijke correctheid of legitimiteit (binnen het Bondsreglement) van primordiaal belang. Als de beslissing niet gewettigd is onder het Bondsreglement zal dit Arbitragecollege de beslissing nietig verklaren en de juiste beslissing in de plaats ervan stellen.

b) De loting van 25 augustus 2014

Er wordt altijd een loting gedaan omdat de 8ste en 16de- finales van de Beker van België in één enkele wedstrijd worden gespeeld en het voordeel van de thuiswedstrijd niet gecompenseerd wordt door een tweede wedstrijd tegen hetzelfde team op verplaatsing. Die uitkomst houdt risico in op voordeel of nadeel qua keuze van terrein. De loting heeft wel degelijk inzet, in zoverre zij zowel de tegenstrever van elke club als het thuisvoordeel bepaalt.

In de loting wordt uitgemaakt, door de opeenvolgende trekking van namen van clubs, welke ploeg thuis speelt en welke daarbij de tegenstrever is die evident buitenshuis speelt.

Artikel 1606 Bondsreglement regelt de loting en beslist aldus over de netelige kwestie van het thuisvoordeel tegenover alle betrokken clubs. Mocht er geen loting zijn of mocht de loting niet gerespecteerd worden, dan was er allicht onderhandeling en bij ontstentenis van een bekomen akkoord... allicht geruzie. Het arbitragecollege vindt dat dit cruciaal aspect van de planning van de competitie van de Beker van België (Cofidis-cup) onder de bevoegdheid ressorteert van de directeur of beheerder van de competitie – *in casu* mijnheer Th. De Gendt. Dat lijkt de logische interpretatie te zijn die zich opdringt. In het Bondsreglement wordt overigens gesteld, in een voetnoot bij artikel 1606.1 (Samenvattende tabel) in zijn onderdeel “Keuze terrein”, 1^e *asterix*: dat de partijen bij onderling akkoord

mogen afwijken van de plaatsbepaling, maar dan enkel mits zij aan enkele voorwaarden voldoen en zij hun akkoord betekenen aan het “Competitions departement”.

c) Een beslissing over de kalender

Maar daar staat tegenover dat de voetbalkalender vanaf de 16de finales van de Beker mag worden bepaald door de beheerder van de kalender. Het juridisch departement van het Uitvoerend Comité van de KBVB geeft hem volgens de definitie die de term “voetbalkalender” oproept (“*het geheel van geplande voetbalevenementen*”) het recht om elke individuele speeldag soeverein te bepalen, zonder verhaal.

Het departement reglement/ juridisch stelt toch dat die beheerder wel degelijk moet rekening houden met de organisatieprincipes van de beker (zie de woorden “*Dat uiteraard de kalendermanager 1e nationale afdeling dient te handelen overeenkomstig de organisatieprincipes van de beker van België zoals voorzien in het reglement en meer bepaald in artikel 1606 bondsreglement.*”). Maar, uiteindelijk vergenoegde het zich om te overwegen dat er verder “geen verhaal mogelijk is overeenkomstig artikel 1601.3 laatste lid Bondsreglement”. Zo sneed het comité van Uitvoerend Comité van de KBVB zich zelf ook de weg af om nog de naleving van het Bondsreglement te bewaken (een taak aangegeven in art. 231.31 Bondsreglement – zie conclusie Eerste Verweerder, p. 7), of om zelf te beslissen over het effect van de verandering van een speeldag in de voetbalkalender op het verlenen van thuisvoordeel. De beslissing van het Uitvoerend Comité toont daarom een bijzondere mengeling van enerzijds uitvoerbaarverklaring van wat de Kalendermanager besliste en anderzijds van de vaststelling van de eigen onmacht of onwil om in dit geschil een beslissing te nemen betreffende de toepassing van het Bondsreglement.

d) Een interpretatievraag

Het Juridisch Departement van het Uitvoerend Comité heeft in zijn genoemde beslissing ook uitdrukkelijk erkend dat er wellicht onduidelijkheid kan bestaan, als twee partijen hun eigen interpretatie zoeken. In zoverre die interpretatievraag bestaat, zal dit Arbitragecollege moeten beslissen daar waar het Juridisch Departement van het Uitvoerend Comité zulks niet deed; namelijk om in dit bijzonder geschil de meest logische toepassing te maken inzake de betwisting over het thuisvoordeel, onder de heden geldende termen van het Bondsreglement en in de geest van dit Reglement. De partij Club Brugge heeft er bezwaar tegen dat een scheidsrecht functionerend onder het BAS-Reglement zulk een beslissing treft en een oordeel velt – in wat zij noemen een soort nieuwe aanleg - over de rechtmatige toepassing van de Bondsreglementen in een geval waar een orgaan (*in casu* de Kalendermanager) zou hebben mogen beslissen “zonder verhaal”.

e) De belangrijkheid van de loting voor de keuze van terrein

Het Arbitragecollege oordeelt dat die beslissingen van de KBVB genomen op 9 oktober en op 3 november 2014 niet getuigen van een juist inzicht in de functie van die loting en van de aanvullende regel van artikel 1606.1 (“Keuze terrein” – 2e asterix) Bondsreglement. Het Arbitragecollege oordeelt dat de Kalendermanager een verkeerde toepassing daarvan maakte en dat het Uitvoerend Comité ten onrechte die beslissing bekrachtigde terwijl het zegde dat het niet zelf het reglementair karakter daarvan inhoudelijk kon beoordelen. De hiernavolgende motieven verduidelijken dit oordeel.

Het Arbitragecollege weerhoudt dus dat de loting de primaire verdeling oplegt van de wedstrijden in de bekercompetitie. De loting gebeurt voor een welbepaalde dag waarop de bekercompetitie zich afspeelt, *in casu* op 3 december e.k.. Voor de betrokken wedstrijden is bij voorraad plaats gemaakt op de vastgelegde speelkalender. De loting bij opeenvolgende trekking van de namen van clubs, beslist over de tegenstrever en over wie thuis speelt en wie niet. De loting komt eerst. Indien bij wijze van hypothese uit de werking van het lot de ploeg KV Kortrijk thuis had mogen spelen tegen Club Brugge dan zou, zo dunkt het ons arbiters, de laatstgenoemde ploeg zich neerleggen bij dat relatieve nadeel.

Het lot beslist over thuisvoordeel en niet de Kalendermanager. De KBVB en Club Brugge argumenteren dat de Kalendermanager door de wedstrijd van Cercle Brugge te verschuiven naar 2 december e.k. het veld voor Club Brugge kon vrij maken op 3 december e.k. zodat het thuis kon spelen. Om die reden zeggen zij dat diens beslissing van 9 oktober moet gerespecteerd worden en om die reden kon ook op 3 november het Departement Reglement/ Juridisch van de KBVB inderdaad stellen dat de Kalendermanager een maatregel nam die de vaststelling en het beheer van de speelkalender betrof – wat zijn bevoegdheid is vanaf de 16^e-finales. Maar het Arbitragecollege oordeelt dat het Departement Reglement/ Juridisch foutief redeneerde of interpreteerde, nl. om de bepaling van de volle kalender van speeldagen van de bekercompetitie te vernauwen tot de beslissing omtrent elke mogelijke individuele speeldag. Het bepalen en beheren van de algemene “kalender” kan niet redelijkerwijs betekenen dat de beheerder van de kalender zonder enig verhaal soeverein elk voetbalevenement mag neerzetten op de jaarkalender noch dat de beheerder soeverein de locatie van het voetbalevenement mag bepalen. De manier waarop het juridisch departement van het Uitvoerend Comité in zijn beslissing van 3 november jl. de definitie van het woord “voetbalkalender” heeft geconstrueerd - om “elk voetbalevenement” te laten beslissen zonder enig mogelijk verhaal – heeft namelijk grote consequenties in dit bijzondere particuliere geval en gaat in tegen een paar andere regels die in het Bondsreglement zelf voorkomen.

De beslissing van 3 november jl. heeft er op gewezen dat “de organisatieprincipes” van de bekercompetitie volgens het Bondreglement niet in het gedrang mogen komen. Hierna worden de twee in dat verband gereglementeerde aspecten behandeld: (1°) het “thuisvoordeel ingeval twee ploegen eenzelfde stadion delen” en (2°) “de vastlegging van de kalender voorafgaand aan het nieuwe seizoen”.

f) Keuze van terrein voor twee clubs met eenzelfde stadion

Het Arbitragecollege vermeldt in dit verband de regel inzake het thuisvoordeel. Als de loting thuisvoordeel toewijst onder twee clubs die tegen mekaar uitkomen in de elimineringsrondes, stelt een eerste subregel – 1^e asterix in de kolom van “Keuze terrein” - dat die twee clubs met een onderlinge overeenkomst hiervan mogen afwijken – zolang die afspraak bijtijds zou worden medegedeeld aan de beheerder van de competitie. Die regel is breder dan het geval waarin twee clubs hetzelfde terrein gebruiken voor hun thuiswedstrijden; hij geldt in alle gevallen. (Hij zegt op deze plaats met name niet dat twee clubs door onderlinge overeenkomst de speeldag mogen veranderen.) Die regel werd allicht toegepast voor de twee andere clubs die hier in beeld komen, namelijk Cercle Brugge en KVV Coxyde wiens wedstrijd naar 2 december werd verplaatst (wat zij reglementair maar konden door hun akkoord te betekenen aan de “Competitions department”). Niets zegt dat zo een verplaatsing van één wedstrijd het gevolg kan hebben dat de *andere* wedstrijd van Club Brugge en KV Kortrijk ineens van terrein zou kunnen veranderen. Het Arbitragecollege oordeelt dat om zulks te stellen een foutieve gevolgtrekking

was van de zijde van de Kalendermanager – indien het al aan hem mocht toekomen om zulk besluit te formuleren betreffende het thuisvoordeel tussen clubs die op de kalender niet van datum veranderden.

De tweede subregel – 2^e asterix in de kolom van “Keuze terrein” - keert het resultaat van de loting om, wanneer twee in dezelfde competitie uitkomende ploegen tegelijk thuis in hetzelfde eigen stadion moeten spelen op de vastgelegde speeldag. Dat is een belangrijk aspect van de loting en van het reglement betreffende de organisatie en het beheer van die competitie. Het Arbitragecollege begrijpt die 2^e subregel als een regel van de organisatie van de bekercompetitie; waardoor een club geen moeilijkheid ziet oprijzen wanneer de tegenstrever geen eigen thuisterrein heeft. De bevoegdheid ligt, in de interpretatie die zich volgens het Arbitragecollege opdringt, in dat verband bij de beheerder van de competitie. Indien de kalendermanager dit zomaar op het niveau van de individuele wedstrijden kon veranderen, dan ware die 2e subregel inzake thuisvoordeel niet nodig geweest. De interpretatie van regels moet volgens een interpretatie-canon bij voorkeur een zinvolle invulling geven aan een geschreven regel en de door de kalenderbeheerder genomen beslissing van 9 oktober jl. dreigt de betekenis ervan volledig uit te hollen. Indien de Kalendermanager zomaar en zonder enig mogelijk verhaal de speeldag voor twee clubs (waarvan één club een stadion deelt met een andere club) nl. met “discretionaire beoordelingsmarge” (conclusie van Eerste Verweerder, p. 10, onderdeel IV, b) kon veranderen, in het nadeel van de ploeg die in een andere wedstrijd uit het Reglement thuisvoordeel kreeg; dan kon die manager zonder inspraak of verhaal de agenda van een individuele club compliceren en verzwaren (wat discriminatoir kan worden). Hij kon in die veronderstelling klaarblijkelijk Kortrijk nadeel toebrengen door de wedstrijd Cercle Brugge tegen KVV Coxyde te veranderen. Daar wijst KV Kortrijk op in dit geval. Het Arbitragecollege vindt dat indien dat waar is, die managereven goed Kortrijk het thuisvoordeel kon onthouden en de regel in art. 1606.1 kon miskennen door eenvoudig de datum van Club Brugge tegen KV Kortrijk te verplaatsen op de agenda, zodat het Jan Breydel-stadion dan voor Club Brugge vrij was, bijvoorbeeld op 2 december. Inderdaad, leidt de op 9 oktober jl. genomen beslissing van de kalendermanager in het voorkomende geval tot nadeel voor een derde club (in dit geval KV Kortrijk); terwijl het Bondsreglement zelf in de 1e subregel (inzake “Keuze terrein”) van art. 1606.1 Bondsreglement aangeeft dat het thuisvoordeel een voordeel is dat men slechts met onderlinge toestemming moet prijsgeven. Die aangehaalde sub-regel (art. 1606.1 “Keuze terrein” – 2e asterix Bondsreglement), waarop het Arbitragecollege voor zijn beslissing steunt, breekt dus dadelijk, nog ten tijde van de loting, de samenloop qua terrein op één speeldag. Hij zegt klaar en duidelijk dat de tweede gelote ploeg met een gemeenschappelijk stadion, eenvoudig niet op eigen veld speelt maar buitenshuis. Die regel keert automatisch de volgorde van uitgelote ploegen om. Het is dus uit de loting zelf dat KV Kortrijk blijkt te mogen thuis spelen. Het Arbitragecollege vindt het hier essentieel dat KV Kortrijk niet akkoord ging met de nieuwe omkering van het thuisvoordeel na de loting, zoals de regel in art. 1606.1 dat wil.

g) Bepaling van dag en uur van één wedstrijd bepaalt niet de terreinkeuze van een andere wedstrijd

Overigens strookt in de opvatting van dit Arbitragecollege de beslissing van 9 oktober evenmin als die van 3 november 2014 met het beginsel van de opstelling van de “kalender” door de beheerder van de kalender van 1e Nationale. Die persoon “beheert de kalender” volgens art. 1601. 3, 2^e zin — wat niet afdoet aan de bepaling van art. 1601.2 waar staat dat de “organisatie van de Beker van België wordt

toevertrouwd aan het Competitions department”. Ook art. 274.21 Bondsreglement zegt dat de Kalendermanager “verantwoordelijk [is] voor het opstellen en het beheer van de kalender van ... de beker van België vanaf de 1/16de finales ...”.

Art. 1606.4 regelt “Dag en uur van de wedstrijden”. Het maakt in zijn onderdeel 1606.42 duidelijk dat er een verschil is tussen de “kalender” en de bepaling van een dag. “De wedstrijden [vinden] plaats op de dag conform de kalender uitgewerkt door de Kalendermanager 1^e Nationale Afdeling” zegt art. 1606.42. De volgende zin stelt dat de kalender betreft “vastgestelde data” en die data moeten met name voorafgaand aan 31 mei worden vastgesteld. De regel van art. 1606.44 bevestigt dat de kalenderdagen moeten vastgelegd worden, resp. bekrachtigd worden vóór 31 mei van elk jaar. Dat betekent dat de definitie die het Departement Reglement/ Juridisch van de KBVB hanteerde in zijn beslissing van 3 november jl. in zoverre foutief is, dat zij in dit geval toelaat de dag voor het spelen van individuele wedstrijden onder de bevoegdheid van de Kalendermanager te brengen, voor zijn soevereine beslissing tot in het verdere vervolg van die bekercompetitie. Zulks strookt niet met de sectie van het Bondsreglement (art. 1606.4) dat enkel voorafgaand aan het seizoen een kalender laat vastleggen en dat geen beslissingsmarge of geen almacht toekent aan de Kalendermanager. Naar het oordeel van dit Arbitragecollege laat de bepaling betreffende het “beheer” van de kalender niet toe dat de verantwoordelijke persoon de speeldagen naar goeddunken kan veranderen eenmaal zij door hem werden vastgesteld. Met name het geval dat in art. 1606.1 werd beschreven en daar in detail wordt geregeld – de “Keuze terrein” bij ploegen met hetzelfde stadion - is niet aan dat beheer onderworpen. De historiek van die bepaling, daterend uit 2012 maakt duidelijk, zoals de eiseres heeft uitgelegd, dat daar een automatische werkt. Verder zegt dat onderdeel van artikel 1606.1 dat de melding van consensuele verplaatsing van terrein (nota bene niet van datum) aan de Competitions department moet worden aangemeld binnen strikte termijn; zodat het facet van de bepaling van het terrein een aspect van de “organisatie” van de Beker lijkt te zijn, in termen van art. 1601.2 Bondsreglement.

Het juridisch departement van het Uitvoerend Comité van de KBVB schreef nog een bijkomend motief in haar beslissing die nog sterker volgens de opvatting van dat departement de definitieve beslissingsbevoegdheid van de beheerder van de kalender van de 1e Nationale competitie onderstreept. De beslissing van 3 november stelt namelijk, dat de tekst betreffende die beheerder zijn bevoegdheid om de kalender te bepalen “in geen geval uitsluit dat de kalendermanager de andere bestanddelen van de kalender (waaronder de plaats waar de wedstrijden plaatsvinden) bepaalt”. Welnu, dat is een afleiding die de reglementaire tekst ontoelaatbaar ver uitrekt. Zulke verklaring toont aan, dat het Uitvoerend Comité zich met haar uitleg waarom de beslissing van de kalenderbeheerder moet uitgevoerd worden, niet laat sturen door de definitie van het woord “voetbalkalender”. Als die kalendermanager vrij, soeverein en zonder verhaal ook de plaats van de te spelen bekerwedstrijden kan bepalen, dan zou hij en niet de loting ultiem het thuisvoordeel in alle gevallen mogen bepalen. Die redenering betreffende de interpretatie van de bepalingen van het Bondsreglement - die ook namens de KBVB werd herhaald tijdens de bevraging op de pleidooien van 18 november - leidt dus tot een absurde uitkomst. Het Arbitragecollege vindt niet dat de tekst van het Bondsreglement de Kalendermanager soeverein (en zonder intern verhaal) de plaats van de wedstrijden laat bepalen.

12. De conclusies die het Arbitragecollege trekt:

Om al de boven gegeven motieven is eveneens de beslissing van 9 oktober 2014 van de Kalendermanager zelf foutief geweest. Het Arbitragecollege hoeft geen uitspraak te doen over de competenties van de respectieve managers van de KBVB. Maar de interpretatie die de Kalendermanager gaf van het Bondsreglement om uit de verandering van datum van één wedstrijd op individuele basis tegelijk het thuisvoordeel om te keren ten voordele van een andere club die in hetzelfde stadion speelt, werd genomen in strijd met een logische en coherente interpretatie van de bepalingen 1606.1 tot 1606.3 Bondsreglement. De eisende partij KV Kortrijk heeft ook overtuigend aangetoond dat zulks ook in strijd is met de historische doelstelling van de tekst in art. 1606.1 ("Keuze terrein") die uit 2012 dateert. Het standpunt dat werd ingenomen, eveneens op 9 oktober, door de beheerder van de competitie van de Beker van België, mijnheer De Gendt, was het juiste standpunt.

De tegenargumenten van de KBVB en van Club Brugge zijn in essentie dat de verplaatsing van de speeldatum van Cercle Brugge tegen KVV Coxyde het speelveld van Club Brugge beschikbaar maakte op 3 december en dat de Kalendermanager zulk besluit binnen zijn bevoegdheid soeverein en ook geldig kon trekken; ze worden om de boven uiteengezette redenen verworpen. De argumenten door KV Kortrijk naar voren gebracht gaan volledig in de zin van de interpretatie en de motivering die het Arbitragecollege boven weergaf; zij worden aanvaard.

Het Arbitragecollege oordeelt dat een verplaatsing van de andere wedstrijd, tussen Cercle Brugge en KVV Coxyde niet aan de situatie qua keuze van terrein van de wedstrijd KV Kortrijk tegen Club Brugge (van 3 december 2014) kan veranderen. Een afspraak tussen twee ploegen brengt geen verandering in de positie uit loting voor twee andere ploegen teweeg en verandert niets aan de rechten van de voetbalclub KV Kortrijk op het thuisvoordeel.

Dat is het besluit van dit Arbitragecollege in dit concreet geschil bij toepassing van artikel 1606, lid 1 tot lid 3 Bondsreglement. Indien de KBVB zou vinden dat er een andere regel moet komen, dan moet dat in een toekomstige, duidelijke aanvulling van het reglement worden gegoten. Het scheidsgerecht zal dienovereenkomstig in het beschikkend gedeelte van deze arbitragebeslissing herhalen dat de beslissing door de Kalendermanager genomen op 9 oktober 2014 en de beslissing van het Juridisch departement van het Uitvoerend Comité van 3 november 2014 worden te niet gedaan. Dit scheidsgerecht zal in de andere zin beslissen om op 3 december e.k. het thuisvoordeel te laten aan KV Kortrijk in zijn 8ste-finale wedstrijd van de Beker van België tegen Club Brugge.

13. Het Arbitragecollege beschikt dienvolgens:

Met inachtneming van alle argumenten van de partijen in geschrifte en in de mondelinge presentaties en om de redenen en motieven hier boven uiteengezet, beslist het Arbitragecollege als volgt:

- De vorderingen van KV Kortrijk, om Club Brugge alsnog niet als tussenkomende partij te accepteren en om haar conclusies van 17 november 2014 buiten de zaak te verklaren, worden verworpen. De tussenkomst van Club Brugge is ontvankelijk, en de conclusies die Club Brugge heeft ingediend worden niet uit de debatten geweerd.

- De partij Club Brugge heeft de samenstelling van het Arbitragecollege aanvaard door verzaking en door nadien effectief als tussenkomende partij op te treden.
- De partij Club Brugge is als tussenkomende partij geaccepteerd en zij is net zoals de andere partijen gehoord in al haar middelen en verweren; deze arbitragebeslissing wordt tegenstelbaar aan Club Brugge.
- Het Arbitragecollege is bevoegd om het geschil betreffende de KBVB-beslissingen definitief in deze arbitrage voor het BAS te beslissen ten overstaan van de boven genoemde drie partijen.
- De vorderingen gesteld door KV Kortrijk betreffende de KBVB-beslissingen worden gegrond bevonden en worden toegestaan; dienvolgens:

--- Verklaart de beslissing in deze aangelegenheid betreffende de wedstrijd tussen KV Kortrijk en Club Brugge, te spelen op 3 december 2014, die werd genomen op 9 oktober 2014 door de Kalendermanager, nietig;

--- Verklaart de beslissing in deze aangelegenheid betreffende de wedstrijd tussen KV Kortrijk en Club Brugge, te spelen op 3 december 2014, die werd genomen 3 november 2014 door het Departement Reglement/ Juridisch van het Uitvoerend Comité van de KBVB, eveneens nietig.

Het Arbitragecollege beslist dat de wedstrijd in de 8ste-finale van de Beker van België tussen KV Kortrijk en Club Brugge op 3 december 2014 om 20 uur moet worden gespeeld op het terrein van KV Kortrijk.

Het Arbitragecollege veroordeelt de KBVB tot de betaling van al de kosten van deze arbitrage die door het Secretariaat van BAS worden bepaald op 1.483,57 Euro.

Het Arbitragecollege zegt voor recht dat onverminderd een eventuele vordering tot vernietiging, onderhavige uitspraak in laatste aanleg gewezen en uitvoerbaar is.

Het Arbitragecollege gelast de kennisgeving van deze arbitrale uitspraak aan de partijen in overeenstemming met art. 25 BAS-Reglement uiterlijk op 21 november 2014 en stelt dat deze uitspraak slechts ter griffie van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel dient neergelegd te worden wanneer daartoe een van de partijen een verzoek heeft gericht binnen de maand na de kennisgeving van deze beslissing.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 21 november 2014.

Marc BOES
Meuterweg, 30
3050 Heverlee

Johan ERAUW
Jozef Plateastraat,14
9000 Gent

Jeroen PINOY
Hoveniersstraat,21
1840 Londerzeel

LID

VOORZITTER

LID